

21 И помериса Господь конаніе благовоно : и рече Господь въ сѣрдцето си : не щемъ да прокълнемъ вѣкѣ землята изъ причинѣ на-человѣка : защото помышленіето на-сѣрдцето челоуѣческо (ѿ) зло ѿ младенството мѡ : нито ще поразимъ вѣкѣ сички што живѣатъ, каквото сторихъ.

22 Догдѣто съществѣва землята, сѣанѣ и жатва, и стѣдъ и горещина, и лѣто и зимѣ, и денъ и ноцъ, не ще да престанатъ.

Глава ѿ.

(Благословеніе Ноево, и проклетіе Ханааново.)

И благослови Богъ Ноа, и сыновете мѡ : и рече имъ : растете и умножавайте се, и напълнете землята.

2 Вашѣо страхъ и трепетъ ще бѣде надъ сичките животни на-землата, и надъ сичките птицы небеснѣи, надъ сичко онова което се пълзе (по) землята, и надъ сички рыбки морскѣи : на рѣцете ви сж предадени (сички тѣ).

3 Сичко нѣщо което се движи, и живѣе, ще ви бѣде за хранѣ : както зелената трава дадохъ ви сичко това.

4 Месо обаче сосъ животатъ мѡ, (сир. сосъ) кръвта мѡ, не ще да ядете.

5 И непремѣннѡ кръвта ваша, (кръвта) на животатъ вашъ, ще изыскамъ : изъ рѣката на-секое животно ще я изыскамъ, и изъ рѣката на-человѣка : изъ рѣката на-секѣи мѡ братъ ще изыскамъ животатъ челоуѣческѣи.

6 Който проліе кровь челоуѣческа, ѿ челоуѣка